

A treia săptămână de Post: Prin răstignirea păcatelor devii #maitarecamoartea

Mai avem puțin și ajungem, în Duminica Sfintei Cruci, la jumătatea drumului nostru pe calea Postului Mare.

Am început călătoria duhovnicească cu mărturisirea credinței, am continuat prin renunțarea la vorba multă și nefolositoare, ca acum să ne îndreptăm atenția spre urmarea lui Hristos, iar cel mai sfânt și folositor semn al acestei acțiuni mântuitoare este Sfânta Cruce.

Pentru a ajunge #maitarecamoartea trebuie să trecem prin jertfă, adică trebuie să ne răstignim propriile păcate pentru a gusta din Înviere.

Cu alte cuvinte trebuie să devenim următori ai lui Hristos, să urmăm jertfei sale și să dobândim învierea spre Împărăția Cerurilor.

Dar nu trebuie să uităm că jertfa este nedezipită de Cruce, de aceea în Duminica Sfintei Cruci, Hristos ne cheamă să-i fim următori, să-l luăm greutatea crucii și să-L urmăm.

De ce Duminica Crucii la jumătatea postului?

Sinaxarul din Triod ne prezintă câteva motive pentru care Părinții Bisericii au rânduit ca Duminica Sfintei Cruci să fie așezată la mijlocul perioadei de postire.

Apoi, Sfânta Cruce este precum un loc de odihnă în drumul nostru spre biruirea morții.

„După cum cei care călătoresc pe o cale aspră și lungă, zdrobiți de oboseală, dacă întâlnesc pe cale un copac umbros se odihnesc puțin, așezându-se sub el, și oarecum refăcuți termină și restul drumului, tot așa și acum, în timpul postului, a fost sădită de Sfinții Părinți la mijlocul acestei căi obositoare Crucea cea aducătoare de viață, spre a ne odihni, a răsufla și a ne face pe noi cei osteniți sprinteni și ușori pentru restul ostenelii”, se menționează în Sinaxarul din Triod.

O altă analogie aseamănă Crucea cu însemnele unui împărat care se întoarce biruitor din luptă.

„Tot așa și Domnul nostru Iisus Hristos, vrând să arate biruința asupra morții și că are să vină cu slavă în ziua învierii, a trimis înainte sceptrul Lui, semnul Lui cel împărătesc, crucea cea de viață făcătoare, care ne umple de multă bucurie, ne dă foarte mare ușurare și ne pregătește să fim gata să primim pe împărat și să scoatem strigăte de bucurie întru întâmpinarea Biruitorului”.

Instituirea sărbătorii

Sărbătoarea Sfintei Cruci în a treia duminică din Postul Mare datează din secolul al 8-lea și a fost instituită pentru prima dată la Constantinopol.

Conform unui manuscris de la Ierusalim din secolul al XIII-lea sărbătoarea se numea Praznicul celei de a treia închinări a Crucii și completa celelalte două sărbători dedicate Sfintei Cruci din 14 septembrie și 1 august.

Instituirea prăznirii Cruci și-ar avea obârșia mai puțin în episodul transferului unui fragment din lemnul Sfintei Cruci la Apameia, cât într-o dublare și o celebrare anticipată în Postul Mare a venerării Crucii din Vinerea Mare.

Urmarea lui Hristos

Într-o vreme în care urmarea lui Hristos este asociată cu bigotism sau practici învechite, este necesară evidențierea trăirii după voia lui Hristos prin propriul exemplu.

„Lepădarea de sine, purtarea sau asumarea crucii și urmarea lui Hristos sunt cele trei condiții pentru a fi creștin și a dobândi mântuirea”

- Patriarhul Daniel

Urmarea lui Hristos înseamnă schimbare propriei vieți și ascultarea poruncilor hristice ca repere ce duc pe drumul mântuirii. Urmându-L pe Hristos înseamnă să ne dorim și să ne ostenim să fim ca El.

Din cuvintele Scripturii, vedem că trebuie să dezvoltăm ascultarea deoarece El a fost întotdeauna loial cuvintelor Tatălui Cerească. „Dacă păziți poruncile Mele, veți rămâne întru iubirea Mea după cum și Eu am păzit poruncile Tatălui Meu și rămân întru iubirea Lui”, ne aduce aminte Evanghelistul Ioan (15:10).

Astfel, dezvoltând ascultarea înseamnă să ne lăsăm total în voia Lui și orice decizie să o luăm prin filtrul cuvintelor Evangheliei care ne spune: ori de mâncăți, ori de beți, ori altceva de faceți, toate spre slava lui Dumnezeu să le faceți (I Cor 10:31).

Ce implică urmarea lui Hristos?

Având în vedere societatea contemporană, considerăm că sunt câteva considerații care trebuie avute în vedere:

Suportarea unor răutăți gratuite;

Nu întotdeauna lumea va privi cu ochi buni unele practici creștine pe care le implică urmarea lui Hristos. De multe ori, însemnarea cu semnul sfintei cruci poate deveni un act de curaj.

Leșirea din zona noastră de confort;

Imitându-L pe Hristos, trebuie să fim mărturisitori ai Ortodoxiei, dar și apărători ai celor care au nevoie de ajutorul nostru. Asta înseamnă că uneori trebuie să avem curajul manifestării unei atitudini demne în public, în apărarea aproapelui nostru.

<https://basilica.ro/a-treia-saptamana-de-post-prin-rastignirea-pacatelor-devii-maitarecamoartea/>